

Vedtagelserne i Genève, i sit 1. og 2. Afsnit de i Bilag I til Konventionen om ensartet Veksellovgivning indeholdte Regler, i det følgende betegnet som »ensartet Veksellov«, med de Ændringer og Tilføjelser, som Konventionens Bilag II, i det følgende betegnet som »Reservationerne«, giver Adgang til. Lovforslagets 3. Afsnit indeholder de Regler af international privatretlig Art, som findes vedtagne i Konventionen om visse Lovkollisioner indenfor Vekslerrettens Omraade. 4. Afsnit indeholder Bestemmelser om Optagelse af Vekslerprotest og om Vekslers Forevisning samt om Lovens Ikrafttræden.

Hvis det foreliggende Lovforslag op højes til Lov, vil det være muligt for den danske Regering paa Danmarks Vegne at ratificere samtlige paa Konferencen i Genève vedtagne vekselretlige Konventioner. Konventionen vedrørende Lovgivningen om Stempling af Veksler udkræver ikke nogen Lovændring for at kunne ratificeres, jfr. den som Bilag C. optrykte Skrivelse fra Skattedepartementet. Endelig findes som Bilag D. optrykt Vekselloven af 1880.

II.

Konventionen om ensartet Veksellovgivning (Bilag A. Sp. 4347 ff.).

Til Konventionen om ensartet Veksellovgivning har den paa Konferencen i Genève nedsatte Redaktionskomité gjort følgende Bemærkninger:

Ifølge Artikel I forpligter de kontraherende Parter sig til at indføre den ensartede Veksellov i deres respektive Territorier, enten i deres eget Sprog (med den Elasticitet, som er nødvendig for at kunne gengive de i denne anvendte Udtryk med deres egne juridiske Udtryk) eller i den originale Tekst (Fransk eller Engelsk). Dette er det i Haag vedtagne System. Yderligere foreligger der den af Konferencen vedtagne Rekommandation (Slutprotokol I) gaaende ud paa, at de Stater, der har samme officielle Sprog, bør træffe Aftale om en fælles Oversættelse af den ensartede Veksellov.

Der kan til den ensartede Veksellov ikke tages andre Forbehold end de i Konventionens Bilag II anførte. De Forhold, som nogen af de kontraherende Parter maatte ønske at tage, maa meddeles ved Ratifikationen eller Tiltrædelsen. Visse Forbehold — de i Artikel 12 og 18 i Bilag A. Sp. 4477 og 4485 omhandlede — kan imidlertid blive nødvendige paa Grund af Indtrædelse af særlige Forhold, der ikke kan forudses paa

Ratifikations- eller Tiltrædelsestiden, følgelig er enhver af de kontraherende Parter berettiget til efter denne Dato at tage disse Forbehold, forudsat at der sendes Meddelelse desangaaende til Folkeforbundets Generalsekretær, der derpaa vil videre sende Meddelelsen til de andre kontraherende Parter.

Endelig kan de i Artikel 7 og 22 i Bilag A. Sp. 4473 og 4489 omhandlede Forbehold tages naarsomhelst, men de maa i saa Fald straks meddeles direkte til alle de kontraherende Parter og til Folkeforbundets Generalsekretær; de træder da i Kraft to Dage efter Meddelelsens Modtagelse.

Artikel II indeholder en Bestemmelse, der tager Sigte paa den Situation, der kan opstaa med Hensyn til Veksler, der er udstedt før Konventionens Ikrafttræden.

De andre Bestemmelser omhandlede Konventionens Underskrift, Tiltrædelse, Ikrafttræden o. s. v. er baseret paa lignende Bestemmelser, som de, der er indeholdt i de internationale Konventioner, der er vedtagne i de senere Aar. Erfaringen har vist deres Nytte, og de synes ikke at paakræve yderligere Omtale.

Men Artikel VIII synes at paakræve særlig Omtale. Bortset fra den sædvanlige Fremgangsmaade ved Opsigelse, indeholder den Bestemmelse om Opsigelse i paatrængende Tilfælde, saaledes at denne Opsigelse straks træder i Kraft. Den økonomiske Udvikling i de forskellige Stater kan fremkalde Undtagelsestilstande, der nødvendiggør fuldstændig og ubetinget Handlefrihed. I et saadant Tilfælde kan det ikke forlanges, at den paagældende Stat skal iagttage den for Opsigelse fastsatte almindelige Frist. Yderligere er det nødvendigt under en saadan Eventualitet at beskytte de andre kontraherende Staters Interesser, hvilke Stater maa have behørig Meddelelse, naar nogen Stat paatænker at skride til en hurtig Opsigelse for at frigøre sig for de dem ifølge Konventionen paahvilende Forpligtelser. Dette er Grunden til, at en Stat, der finder det nødvendigt at benytte sig af denne Ret, øjeblikkelig skal sende Meddelelse til de andre ved Traktaten forpligtede Stater. Den maa ligeledes meddele sin Bestemmelse til Folkeforbundets Generalsekretær. Hurtig Opsigelse — hvis Nødvendighed hver enkelt af de kontraherende Parter selv afgør — bliver effektivt to Dage efter, at de andre kontraherende Parter har modtaget den nødvendige Meddelelse. Denne Periode paa to Dage er det Minimum, der forlanges for at sætte de kontraherende Parter, der har faaet en saadan Meddelelse, i Stand til at